

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachl.,
Nux. Augenfild & Emeric Les-
ner., Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachl., Anton Oppelik.
In Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsébet-közt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicări mai dese după tarife
și învoială. — RECLAMR pe
pagina 8-a o serie 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVIII.

„GAZETA“ iese în de-care zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
M-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
M-rii de Duminecă 3 fr. pe an.
Se primumără la toate ofi-
ciile poștale din întru și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Térgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casa: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un asem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 33.

Brașov, Sâmbătă 12 (25) Februarie.

1905.

O răfuială.

I.

Nu de mult „Gazeta Transilvaniei“ a fost aspru și în mod neurban atacată de cei ce fac ați politică soi disant activistă la „Telegraful Român“ din Sibiiu. Ca în totdeauna, când ne vedem astfel tamnesam inghioldiți, aci de bunii noștri confrăți de la Sibiiu, aci de cei de la Arad și Orăștie, se tratăză de cestiunile și afacerile noastre naționale. E vorba în cazul de față de motivele, cari au determinat atitudinea noastră față de conferența electorală, ce a fost conchemată pe ziua de 10 Ianuarie a. c. la Sibiiu.

Cunosc prea bine cei dela „Telegraful Român“, cel puțin cei mai bătrâni dintre ei, spiritul și direcțiunea, de cari se conduce organul nostru de decă de ani relativ la afacerile noastre naționale. Tot așa, credem, trebuie să cunoască stăruințele și luptele noastre pentru închegarea și consolidarea partidului național român, înființat cu concursul nostru la 1881.

Să nu mergem însă prea departe, ci să ne restringem numai la periodul ultimilor doisprezece ani din viața partidului nostru, despre care period își vor pute da mai ușor seamă și bărbății mai tineri, cari se interesă de mersul afacerilor noastre naționale. Credem că cei dela diarul sibiiian vor recunoște, că înainte cu 12 ani, după conferența generală dela 1892, „Gazeta Transilvaniei“ s'a văduț — în interesul partidului național român și a solidarității și disciplinei din sênul său, — constrinsă a combate cu totă puterea convingerei sale curentul nenorocit, ce se ivise la acea conferență și care, pentru prima oră dela 1881,

a isbutit a face din atacerea serioasă și importantă a memorandumului, ce trebuia să ne unescă pe toți, un mijloc de exploatare a lui în favorul și în interesul unei clice, cu numirea oficiosă de grup, care țintea a ajunge la cârma partidului nostru și a face experimente hazardate — vorba „Tel. Rom.“ — pe spinarea lui; vor recunoște mai departe, că din cauza acăsta organul nostru a avut să întâmpine ani de-arândul totă urgia celor din acăstă clică, și a foilor dela noi și de peste graniță, de cari dispuneau.

S'a comis și atunci față de „Gazetă“ infamia, ce o comite acum acel „frunțas cu rol conducător în actuala funcționare a partidului național român“, care a scris articolii „După conferență“, apăruiți în numărul din 28 și 30 Ian. a. c. ai „Tel. Rom.“, afirmându-se, că ne-am „aliat cu adversarii neamului nostru“, că „vrem să băgăm zizanie între Români“, că ne-am „coborât dela înălțimea, unde am stat“, la rolul de „intriganți politici“. Și ca și acuma, au năvălit și atunci bunii noștri frați nu numai asupra „Gazetei“, ci și asupra persônelor conducătorului, a colaboratorilor și a aderenților ei. Mai mult, s'a pornit în contra noastră ani de-a-rëndul o campanie sistematică de discreditare înaintea publicului român și de esterminare.

Tôte aceste am trebuit să le suferim noi cei de la „Gazetă“, fiindcă ne-am întrepus cu deplină desinteresare și abnegare de sine pentru marile interese ale organizațiunei noastre de partid, pentru sfîntenția principiilor luptei noastre naționale, pentru curățenia sentimentelor și a faptelor, moralitatea și disciplina în sînul partidului nostru și, în fine, pentru sublima ideie a legăturai fră-

ției noastre, a solidarității naționale române, ce avea să fie stânca de granit, de care să se sfărîme unelțiile dușmane.

Și care au fost urmările?

Cei ce ni-au fost invinuit umblând se misce cerul și pământul contra noastră, au trebuit cu rușine să mărturisescă, că au dat din gropi în gropi și că au comis cea mai mare greșelă când au forțat ducerea de-a ruptul capului a memorandumii la Viena, ér opiniunea publică română, câtă o avem, bărbății cu pricepere și pëtrundere ni-au dat nouă, ér nu lor dreptate.

Cea mai tristă și amară satisfacție din câte le-am putut avé a fost acăsta! Miseriile ce s'au născut de aici, mai ales în conducerea partidului nostru național, asemenea nu le pot fi necunoscute celor dela „Tel. Rom.“

Dér pățania nu corege nici-o dată moravurile ómenilor réu năra-viți. Starea strimtorată, ce a fost creată partidului nostru național în cei 12 ani din urmă, mai vértos din vina celor cari atăta de mult au hazardat în contul lui, a ajuns a fi în cele din urmă și ea exploatată de acestia, cu oari dá mâna ađi și „Telegraful Român“, cel ce înainte cu 12 ani luase o pozițiune ostilă hotărîtă contra partidului național român.

Diarul nostru a semnalat de cu vreme noul pericol și earăși și-a ridicat cuvântul spre a apăra interesele de viață amenințate ale partidului. Și étă, că jocul se repetă. Se pornesce o nouă campanie contra „Gazetei“, în fruntea căreia se pun ađi cei dela fóia sibiiiană.

Am đis că primim lupta și că ne vom răfui cu cei ce ne atacă.

Brașov, 11 (24) Febr. 1905.

Alegerile pentru colegiul II de Senat român. Mercuri s'au făcut în România alegerile pentru colegiul II de Senat. Opozițiunea și-a retras în ultimul moment în mai multe județe candidaturile. Au reușit aleși 47 senatori guvernamentali și 3 liberali, și anume în județele Neamțu, Buzău și Bacău. În județul Ilfov a învins cu mare majoritate lista guvernamentală cu d-nii Dr. Severeanu, Gr. Tocilescu, N. Amira, major Obedeau și T. D. Speranță. — Astăđi alege colegiul universitar 2 reprezentanți în Senat.

— D-l ministru de finanțe Tache Ionescu ales în colegiul I pentru camera în 3 județe, va opta pentru mandatul din Dolj, ér d-l ministru de domenii Ioan Lahovari ales în 2 județe, va opta pentru mandatul din județul Vlașca.

»Reichsrat«-ul austriac a votat în ședința de eri, Joi, proiectul de recruți în a doua și a treia cctire. Au fost respinse toate propunerile, cari cereau, ca proiectul să nu se voteze de cât după-ce va fi trecut și prin dieta ungară. Pentru proiect au votat 122 deputați, contra 32. După votare, pangermanii au cântat în semn de ironie »Gotterhalte«.

Comunicat oficios rus în cestiunea păceli. O notă oficiosă rusă publicată în „Politische Correspondenz“ spune, că și în Rusia există un puternic curent pentru pace, dér este vorba de un forte frumos ideal, care nu se póte împăca cu supremele interese ale statului. Sferele oficiale nu pot cugeta la pace, cu atât mai mult, cu cât Japonia susține că este de datoră Rusiei de a face cea dintâi propunerea. Rusia are la fluviul Șaho 450.000 ómeni, ceea-ce însemnéză, că pentru moment nu se cugetă la pace.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Ioan Artemie Anderco.

(Conferență despre un scriitor din Maramureș.)

De Dr. E. Dalanu.

Subiectul ce mi-am ales pentru conferența acăsta, este cu totul necunoscut, și va deștepta póte curiositatea multora din D-vóstré. Întru adevér puținii vor fi auđit de numele lui Art. Anderco. Eu însu-mi îl cunosc abia de 4 ani și numai în nisce diare am făcut pomenire de fel, publicând câteva pagini din scrierile lui.

Vé previn însă, că n'avem a face cu vr'un scriitor de forță extraordinară, ale cărui scrieri să facă vre-o senzație deosebită. De aceea nici nu mă voi încerca să fac analiză literară și să clasez vr'un talent necunoscut în modesta noastră literatură; ci mă voi restringe la rolul simplu al unui cronicar și voi căuta să vé fac cunoscut pe acest tînér maramureșan, care, durere, nu mai este între cei vii, dér care în ciuda vârstei sale tinere, și-a întipărit individualitatea pe paginile câtorva volume, cari din întâmplare mi-au picat în mână, și am luat cu ele angajamentul de

a-l face cunoscut, în cât imi e cu putință înaintea publicului românesc.

Artemie Anderco, cum am đis, n'a fost vr'un talent deosebit, n'a fost un scriitor în înțelesul înalt al cuvântului; n'a lăsat după sine opere de vre-o valóre literară mai înaltă; cu toate acestea el se presintă ca o figură literară cu atât mai interesantă, că răsare din solul Maramureșului și ne presintă în viața sa, în memoriile sale, multe momente culturale prețioase pentru starea de lucruri din acăstă parte a pământului locuit de Români, care este ca și separat de unitatea culturală a némului nostru.

De aceea mi-am propus să scot la ivélă figura lui Anderco și scrierile lui, ca astfel să atrag atențiunea Românilor asupra Maramureșului, care merită să-l cunoșcem cu toții și să-l atragem în sfera vieții noastre publice din care a eșit aprópe de tot.

În vara anului 1900, după adunarea de la Șimleu a fondului pentru teatru român, avuii privilegiul a face o călătorie prin Maramureș, urmând invitării afabile a d-lui vicar din Sighet. rev. Tit. Budu, care este așa dicend conducătorul firesc și recunoscut al fraților din patria veche a

lui Dragoș Vodă. Imi reamintesc viu impresiile și esperiențele acelei călătorii de 15 zile, și orí cât ar fi de triste cele mai multe din aceste impresii și esperiențe, totuși mi-le reîmprospetez cu drag adeseori pentru frumșetea țării și bunătatea poporului băștinaș, care o locuesce.

Vé rog să-mi dați voie a mi-le reînoi și cu acest privilegiu, și vé invit să mă însoțiți și d-vóstră, într'o tură grăbită peste țera Maramureșului..

Când treci în sborul trenului din Ungaria proprie în Maramureș, pare că țe-se deschide o lume nouă. Trenul sbóră pe o vale largă alătura cu apa Tisei, dér împotriva cursului ei. În mersul repede al trenului, călătorul trece adese peste rîuri repeđi de munte, cari grăbesc spumegând în alvia Tisei. Aceste rîuri vin din nisce regiuni înalte, pe unde óre-când locuiau Români; numirea de munți și de văi mai păstrează amintirea băștinașilor locuitori. Astăđi însă nici o pomenire vie nu mai este de ei. Locul lor l'au ocupat Rutenii, Rutenii aceia nenorociți al căror traiu mai réu de cât mórtea ni-l'a făcut cunoscut regretatul Edmund Egan și ni-l'a zugrăvit fidel si sguditor agerul stilist maghiar Bartha Miklos, în cartea sa despre »Cazarari«.

Din ce înaintéză trenul de la Hust spre Teceu, valea Tisei se deschide tot mai largă, și călătorul își póte paște privirile pe un câmp tot mai întins. Pare că véd și acum liveđile acelea verđi, ce se întind de-adrepta și de-a stânga liniei ferate, și pe covorul lor de verdéță caunică variație strălucesc în sóre turme mari și dese de găște albe, cari forméză caracteristica ținutului, și surprind ca ceva nou pe călătorul ardelean... Găștele, cari au avut odată rolul istoric de a mântui de perire Capitoliul roman, au aci pe pământul coloniilor romane, rolul trist de a fi prevestitórele peririi, încete și puțin glorióse a unei părți din acele regiuni, cari își légă numele și obrișia de Capitoliul Romei eterne.

Cuprins de astfel de reflexiuni sinistre sosesc în capitala Marmăției, la Sighet. La gară, prima surprindere ce te așteptă, e, că toți birjariisunt jidanii. Jidanii tipici, de cei cu caftan și perciuni; și decă ai fi antisemit intransigent, ar trebui să pornesci per pedes apostolorum în acest nou Ierusalim al Palestinei de lângă Tisa. Impresia acăsta se atenuéză ce e drept, îndată-ce trecend prin capitala Marmăției ajungi în casa parochială românescă, care este reședința vicarului Maramureșului și

Crisa politică ungară.

Atitudinea partidelor opoziționale față de un eventual cabinet de tranziție.

Situațiunea politică ungară continuă a fi incurcată. Pare însă totuși că ea a ajuns într'un nou stadiu, care va face să înceteze pe timp scurt incurcătura generală. Modalitatea s'ar fi aflat, deocamdată, în formarea unui cabinet de tranziție, sau de afaceri, care să-și trăiească zilele câte le-ar avea, din bunăvoința sprijinului, ce i-l-ar oferi partidele din coalițiunea opozițională. Cap al acestui guvern ar fi fostul ministru de agricultură sub Szell, Ignatie Daranyi. În afară de el, ar mai ocupa loc în acest cabinet 3—4 disidenți și alți bărbați cu trecut politic neangajat.

Ideia unui astfel de cabinet era p'aci să se zădărnicească cu desăvârșire în urma pozițiunii ce au luat-o contra ei membrii mai intransigenți din partidul independist și noul partid-Banffy, care declarase, că nu va sprijini un astfel de cabinet.

Altaieri s'ar fi însă au ținut conferențe toate partidele din opoziție.

Partidul-nou (Banffy) a decis să sprijinească un cabinet de tranziție, însă numai în termen de timp fixat.

Partidul popular a hotărât să-l sprijinească, fiind-că principiul acestui partid este de a nu face imposibilă baza de la 67.

Partidul independist-kossuthist, după o discuție lungă și agitată, a decis să nu aducă hotărâre, ci încredințază lui Francisc Kossuth s'ar și atitudinea partidului. Partidul va vota unui guvern de tranziție indemnitate, însă nu-i va vota proiectele de recruți, decât dacă nu va împedea votarea lor.

Atitudinea partidului liberal.

Contele Iuliu Andrássy a făcut alaltăieri o vizită presidentului comitetului executiv al partidului liberal, Emeric Hodossy, rugându-l de sprijinul partidului pentru un guvern de tranziție.

În cestiunea acosta comitetul executiv a ținut Mercurii seara conferință, care a adus o hotărâre caracteristică. Conform hotărârii partidul nu admite *junctim* între reforma electorală și proiectele de indemnitate și recruți, decât nu va pune pedecă în calea formării unui cabinet de tranziție.

Raportul lui Kossuth.

Cum am arătat partidul independist a ținut conferință, spre a se sfătui în cestiunea formării unui ministeriu de afaceri.

Cu acosta ocaziune președintele partidului, Kossuth, a făcut un raport asupra mersului tratărilor pentru formarea cabinetului.

Soluțiunea cea mai firască ar fi fost constituirea unui cabinet de coalițiune,

pentru care s'ar fi obținut aprobarea principară a Regelui. Este adevărat că Kossuth, cu un asemenea cabinet de coalițiune n'ar fi fost posibilă realizarea întregului program de partid, însă o parte a acestui program s'a fi putut totuși realiza. După toate probabilitățile, după audiența ce a avut-o la rege Kossuth, au intervenit diferite influențe, care au slăbit rezultatul audienței sale.

Ministeriul de coalițiune ar fi avut problema de a realiza independența economică a Ungariei, de a regula numărul cestiunilor sociale și administrative; mai de parte de a executa reforma electorală și alte multe reforme interne. Pedeca principală au format-o cestiunile militare, în privința cărora corôna stă pe o basă intransigentă și în privința cărora nu s'a putut obține nici o concesiune. Kossuth a întrebat pe regele, dacă trebuie să ne așteptăm la urcarea contingentului de recruți și la nouă jertfe militare. N'a primit răspuns lămurit, însă regele totuși a declarat, că pentru timp mai îndelungat nu se vor cere asemenea jertfe.

Situațiunea este așadar cu totul nelămurită. Se naște acum întrebarea, ce pozițiune va lua partidul independist față cu un cabinet, care ar scoate din programul său rezolvirea cestiunilor militare.

De ore-ce constituirea unui cabinet de coalițiune întimpină atâtea greutăți, contele Iuliu Andrássy a sulevat cestiunea unui ministeriu de tranziție prin care cabinetul Tisza s'ar fi putut imediat înălțura. Unui asemenea ministeriu ar trebui să i-se acorde provisorul bugetar și legea recruților. Dacă partidul independist ar combate amândouă aceste propuneri, atunci s'ar găsi o majoritate din partidul liberal, din cel popular și din disidenți, care ar accorda aceste proiecte. Kossuth însă este de părere, că prin numirea unui cabinet de tranziție din grupa disidenților ar rezulta avantajii pentru partidul independist. Se poate că prin acosta regele ar fi dispus să facă ore-cari concesiuni. Față cu un asemenea cabinet așa-der cestiunile militare vor fi luate de la ordinea zilei și acestui cabinet ar trebui să i-se voteze o indemnitate de mai multe luni și legea recruților.

Războiul ruso-japonez.

Svonuri de pace desmintite.

Agencia »Reuter« din Londra a publicat zilele acestea o telegramă din Petersburg în care se ținea, că ideea încheierii păcii a prins rădăcină și în cercurile oficiale rusești și că însuși țarul ar aproba-o. Telegrama înșiră și condițiunile pe basa că-

pora s'ar deschide negocierile. Coreea, Port-Arthurul și peninsula Liaotung ar trece în stăpânirea Japoniei, Vladivostocul s'ar declara port neutral, ăr Mancuria până la Carbin s'ar reda Chinei. Unicul punct, care ar forma greutatea, este cestiunea despăgubirii de război.

N'a trecut însă decât o zi și tot agenția »Reuter« a primit din Petersburg scirea în care se ținea, că vederile guvernului rusesc în privința păcii nu s'au schimbat de la 18 Februarie încôce, când s'a declarat, că faimele despre pace n'au nici o basă. Ambasada rusescă din Paris desminte formal faimele, că guvernul rusesc s'ar ocupa cu cestiunea păcii. Din contră Kuropatkin va da o luptă decisivă peste câte-va săptămâni, dispunând de 450,000 omeni la Șaho. În același sens vorbește o telegramă din Petersburg, care adaugă, că dacă Japonia va face Rusiei propozițiuni serioase, guvernul rusesc se va ocupa cu ele. Atât și nimic mai mult.

Suferințele Rușilor în Port-Arthur.

Correspondentul unui diar din Budapesta a avut la Constantinopol convorbiri cu mai mulți ofițeri ruși, cari dimpreună cu generalul Stössel se reîntorc în Rusia.

Unul din acești ofițeri i-a spus, că după capitulare Japonesei i-au tractat rău pe Ruși. Ei n'au fost transportați cu trenul, ci pe jos la Dalni, și nu i-au lăsat să ducă nimic cu ei din Port-Arthur. Nici măcar un esemplar din diarul rusesc »Novi Kraj« nu li-au permis să ducă cu ei drept amintire. E mirare, că ni-au lăsat vestimintele de pe noi. Dér nu ni-li-au luat, pentru-că ele erau numai sdrênțe.

Ni-au rămas în Port-Arthur mulțime de imobile. Locuințele noastre erau frumoș mobilate, aveam juvaeruri, bani și multe scule prețioase, cari toate ne-au rămas acolo. Nici măcar o carte, ori o scrisore n'am putut aduce cu noi.

— Ce știți despre pierderile Rușilor și Japonesei?

— Ofițerii lui Nogi ni-au declarat, că pierderile lor au fost de 130.000 omeni, dintre cari 60,000 morți. Pierderile noastre au fost de 25,000 omeni, socotind între aceștia și pe cei 18,000 soldați răniți și bolnavi. Japonesei și-au plătit, deci, foarte scump victoria.

— Mai credeți să recăștigați Port-Arthurul?

— Da, însă numai atunci, când Rușii vor fi érași stăpâni pe mare, sau în cazul unei victorii a lui Kuropatkin în Mancuria.

— Și credeți într'o victorie a lui Kuropatkin?

— Credem firm! Ce privesc Port-Arthurul Japonesei le va trebui un an întreg, până când să reconstruiescă fortificațiunile distruse. Vasele aruncate în aer și scufudate de noi, nu le vor pute scote nici-odată din fundul mării. Suntem mulțumiți cu ceea-ce am făcut.

După amiazi correspondentul a fost

primit de generalul Stössel. El i-a descris suferințele grozave, ce a avut să le îndure garnisóna rusescă în tot timpul asediului de 11 luni. Capitularia cetății au provocat-o mai ales ravagiile, ce le-a făcut scorbutul, tifosul și disenteria printre soldați. Timp de trei luni de zile soldații n'au mâncat, decât carne de cal și de câne, dér și din acosta numai câte 200 grame la săptămână. Din Octomvrie ni-s'au isprăvit și conservele. Port-Arthurul avea aspectul unui enorm spital în ruină. Gazuri asfixiante, omeni slăbiți ca niște umbre, 14,000 bolnavi și răniți zăcând pe străzi și în spitauri, 200 ofițeri uciși, 625 răniți, magazii goale, în fie-care zi câte 4—500 răniți, lipsă de medicamente, țipete și vaete, bombardare infernală, nici somn, nici odihnă, nici hrană, nici vestimente: acosta a fost viața noastră în Port-Arthur. Nu există condei, care ar pute să descrie suferințele noastre...

Stössel vorbea foarte iritat, și întrebându-l despre părerea ce o are asupra războiului, a țis: »Noi vom învinge în Mancuria. Lumea întregă poate fi convinsă despre acosta...«

La 22 Februarie Stössel a ajuns în portul Theodosia din Marea-Négră.

SCIRILE ZILEI.

— 11 (24) Februarie.

Inaugurarea palatului mitrop. din Iasi.

Martii s'a făcut cu o deosebită solemnitate sfințirea noului palat mitropolitan, situat în curtea catedralei. Clădirea este foarte frumoasă și se datorește în mare parte I. P. S. S. Mitropolitului Partenie, care puțin timp după instalarea sa ca metropolit al Moldovei, a luat toate măsurile pentru ridicarea unui nou palat mitropolitan, în locul vechiului palat ocupat de în vece neuitatul mitropolit Iosif Naniescu. Inaugurarea s'a făcut dimineața printr'un serviciu religios la mitropolie, la care a participat întregul cler ieșan, în frunte cu mitropolitul Partenie. De asemenea au asistat delegații clerului din întreaga eparchie a Moldovei, precum și un restrins număr de reprezentanți ai autorităților și popor. După serviciu religios, înaltul Prelat urmat de cler, autorități, popor și corul Mitropoliei s'au urcat în noul palat, unde s'a sfințit Paraclisul, stropindu-se cu apă sfințită toate încăperile, îndeplinindu-se formalitățile inaugurării.

Curtea regală română și înmormântarea marelui duce Sergiu. D-l Rosetti Solescu, ministrul României la Petersburg, a fost însărcinat să reprezinte pe M. S. Regele și guvernul român, la înmormântarea marelui duce Sergiu. D-l Rosetti Solescu va depune o corônă din partea M. S. Regelui și a guvernului român. Eri s'a celebrat în biserica Crețulescu din București un serviciu pentru odihna sufletului marelui duce Sergiu.

»Los von Rom«. Mișcarea inițiată înainte de câțiva ani de pangermanii din Austria n'a putut câștiga teren în masele poporului, între intelectuali însă mișca-

care este situată într'un colț de stradă foarte frecventat, privind spre o mică piațetă. Pe cât de tipic jidovescă e întreaga înfățișare a pieții acestui oraș, pe atât de tipic-românescă este casa preotului român din Sighet. Casa însași e ca un palat, cu etaj, având în parter mai multe localuri pentru comerț, ocupate toate de jidani. Insași zidirea ei se datorește unui acord cu acești comercianți, cari au dat capitalul necesar drept avans de chirie pe câțiva ani. Etagiul întreg îl ocupă locuința vicarului, o locuință frumoasă cu o înfățișare tipică-românescă. Covorele cele frumoșe românesci — o specialitate a Maramureșului — atrag atențiunea dela prima privire și dau locuinței largi și luminoșe un aer călduros, cu care armoniază așa de perfect ospitalitatea domnului vicar ca și a prea stimatei sale dómne. În curte — lângă casa vicarială — este școla românescă vicarială și locuința învățătorului. Trecând pe dinaintea școlei printr'o mică grădiniță, ajungî érași într'o curte largă în mijlocul căreia se ridică falnică o biserică nouă în stil gotic, frumoșă și în afară și înlăuntru, cum puține biserici am văzut pe la noi. Este biserica românescă în care vicarul Tit Budu jertfese lui Dumneșeu în fie-care zi și predică poporului său cre-

dincios, care-l și iubesc ca pe un adevărat părinte. Aci e centrul vieții românesci din Sighet. Aci lângă biserică a mai rămas ceva din viața frumoșă românescă a ore-când falnicilor boieri români din Maramureș. Mai este în Sighet încă o instituțiune românescă: un internat de băeți; — sunt câți-va advocați români, bărbați de frunte și mai ales este aci distinsul Român Dr. Ioan Mihalyi, fratele mitropolitului de la Blăși, protofiscul comitatului — Familia numărôșă a lui Ioan Mihalyi este p'etrunsă de spirit românesc; ér sufletul acestui bărbat reprezintă cultura și literatura română în aceste părți.

Din Sighet am făcut excursiuni în mai multe părți. Dacă treci Tisa, ce curge pe lângă acosta capitală a Maramureșului, ajungî îndată la Slatina. Aci își dorme somnului de veci, la umbra bisericii mărețe ridicată pe cheltuiala sa, bunul episcop Pavel de la Oradea-mare, care a fost când-va parochul acestei comune. Biserica, devenită istorică, este una din cele mai frumoșe biserici românesci și are o poziție impunătoare pe un platou înalt, pe sub care nu departe șerpuesc undele cristaline ale Tisei. În apropiere — spre Sighet — e o curte domnescă, proprietatea lui Mihai Pavel iunior, nepotul episcopului.

Peste Tisa se întind mai multe moși românesci în jurul comunei Sarasău, proprietăți ale familiei Petru Mihalyi, fratele mai mare al mitropolitului, și ale familiei Basil Jurca, asemenea o casă adevărată românescă. Dincolo de Slatina se întinde îndată moșia episcopului Pavel cu vestitul stabiliment de băi numit »Pavel furdö«, în care bunul episcop a investit câte mai mult de un milion, făcând un mic paradis în jurul unui fisor cu apă sărată, din care se alimentează băile. Pe un platou încins, sau mai bine învălțat cu un larg brâu de tineră pădure de fag, a făcut harnicul episcop să resară o mulțime de vile, care de care mai frumoșă, mai idilică, cari constituiesc un original orașel de vară, o mică Sinaie liniștită, unde îi plăcea să petreacă în retragere, spre a-și restaura puterile slăbite tot-déuna când nu petrecea la Stâna de Vale, s'elbaticul cuib de viață dător din mijlocul codrilor de brad ai Bihorului. Va să țică, jur împrejur tot moși și curți mari românesci printre cari valurile Tisei fac hotarul. Dér mai este încă mult pământ și dincolo de Tisa, care s'ar pute țice un colț românesc, căci de aci încolo urmează Apșa de jos și Apșa de mijloc, — mari comune românesci — apoi Biserica-albă și altele. În Apșa de mijloc

am cunoscut o venerabilă figură de preot românesc, pe veteranul protopop Lazar, care mi-a arătat un steag ce se păstrează la biserică, ca o scumpă relicvie, pentru-că sub el au luptat Românii »pentru libertate« sub conducerea lui Rákoczy. Stégul, de mărimea unui prapor mai mic, e zugrăvit pe pânză grosă, ca și cerată, având câmp albastru, în colțuri câte o ruje roșie și pe la mijloc în semicerc inscripția cu litere de aur, în semicerc: »pro libertate«. — Din acestea putem vedé, că e greșită opinia publică românescă, care în ce privesc cunoscințele geografice, ține că Tisa este extrema limită spre Apus a elementului românesc, pentru-că étă și acum mai avem vre-o 7—8 sate dincolo de Tisa, ér înainte de vre-o câteva sute de ani am avut — de sigur — de vre-o dece ori atâtea. Tot dincolo de Tisa este și mănăstirea Peri, care ore-când era un lăcaș de viață bisericescă românescă, pe când astăzi dór și pomenirea i-s'a pierdut între Românii. Insași isvórele Tisei, Tisa albă și négră, pornesc de pe locuri, pe cari străbunii noștri și-au imprimat urmele, ce au rămas până în zilele noastre în forma unor numiri toponimice.

(Va urma).

rea cuceresc în continuu teren. Asa se scrie din Viena, că în biserica luterană de-acolo 47 de studenți, membrii ai diferitelor corporațiuni studentești, au trecut de la religioana catolică la protestantism. Unul a ținut o cuvântare în numele tuturor, asigurând pe pastorul luteran, că de-acum înainte vor fi fii credincioși ai bisericii luterane spre binele poporului german. Pastorul le-a răspuns într'un discurs potrivit și dând mâna cu toții i-a declarat primiți în sinul bisericii luterane. Săra a fost banchet.

Spargere. Indrăsnela spărgătorilor, cari în timpul din urmă și-au ales centrul orașului Brașov drept câmp de operație, este ne mai pomenită. Eri noapte au intrat pe ferăstra din curte în biroul firmei *Draudt și Schwarz*, str. Vămii, și s'au încercat a sparge cassa de fier, însă fără rezultat. Eri dimineața a venit la fața locului d-l căpitan de poliție Farkaș și vice-căpitanul Genesy și au început cercetările. Ar fi de dorit, ca aceste cercetări să aibă rezultatul pe care l'au avut cele pornite în privirea spărgătorilor de la giuvaerghiul Oreowski, cari, precum se știe au fost cu toții prinși.

Cum a fost primit la Petersburg prințul prusian. »Tägliche Rundschau« publică relațiunea pe care prințul Frideric Leopold de Hohenzollern, care s'a întors de la Petersburg, a dat-o împăratului Wilhelm. Prințul Frideric era să se ducă la marele duce Boris când a aflat de la servitorii, că se comise un atentat la Moscva contra marelui duce Sergiu. Marele duce Boris i-a confirmat scirea. Prințul Frideric a trimis pe adjutantul său, ca să presinte Țarului condolențe și să-i spună, că i-se părea neoportun să se ducă în acea seră la prânzul la care fusese invitat. Cu toate acestea Țarul l'a rugat, ca să vie neapărat. La masă erau șese tacămuri. Țarina nu s'a arătat. Țarul era foarte îndurerat, însă admirabil de liniștit. El s'a întreținut cu cei prezenți asupra cestiunilor țilei.

De la Academia Română. Astăzi Vinerii la 6 și jumătate p. m. Academia română va ține o ședință publică, în care d-l Dr. G. Marinescu va ceta comunicarea: »Scrierea, turburările ei și grafologia«.

Banca Națională a României va înființa în cursul acestui an patru agenții noue, între cari una în Tecuciu și alta la Slatina, unde s'au și cumpărat localurile necesare.

Distingerea unui macedonean. D-l Tase G. Dabo, librar din Constanța, român macedonean și aprig luptător pentru cauza națională, a fost decorat cu ordinul »Coroana României«. Insigniile i-au fost înaintate de însuși d-l Al. Em. Lahovari, ministru României la Constantinopol, cu ocazia trecerii sale prin acest oraș.

Capela românească din Monastir. De la deschiderea capelei române din Monastir — scrie »Românul de la Pind« — se slujesc regulat sfânta liturghie. Slujba aceasta va continua neîntreruptă în timp de 40 zile, pentru-că așa e obiceiul la deschiderea oricărei biserici noue. După terminarea slujbei zilnic se continuă cu lucrările interioare, cari constau în aranjarea definitivă a templului și construirea deasupra și de jur împrejurul celor 3 pereți a zidurilor așa șișee tribune femeiești, adică a tribunei unde trebuie să stea femeile, de orece la bisericile d'acici este obiceiul, ca bărbații să stea separat și femeile separat. Dumineca trecută s'a făcut primul botez românesc în Bitolia.

O întrebare naivă. »Br. L.« luând notă de cei 10 studenți în teologie originari din Transilvania și Bănat, cari sunt înscriși la facultatea din Cernăuți, face următoarea întrebare naivă: »Ore aceștia toți se vor face preoți români în Bucovina?— Se nu știe d-lor, că în Austro-Ungaria singura universitate cu facultate de teologie ortodoxă este cea din Cernăuți?...

Cununie. D-l Gherghie *Tohatan* abs. în teol. își va serba cununia religioasă cu d-șora Silvia *Breban* la 2 Martie n. în bis. gr. cat. din Cecărlău (Sătmăr).

— D-l Teofil *Bocoș*, abs. în teol. și d-șora Lucreția *Centea* la 5 Martie n. în bis. gr. c. din Căpâna (Soln. Dobăca).

— D-l A. O. *Ioancio* și d-șora Marița *Munu* la 26 Febr. n. în biserica g. cat. din Sân-Mărtinul de Câmpie.

— Alex. *Csăku* abs. în teol. cu d-șora Gabriela *Top* la 5 Martie în biserica din Groși (Soln. Dobăca).

Saraffoff în Macedonia în fruntea bandelor. După informații sosite la Sofia, trupele turcesci cari se află în Macedonia ocupă în acest moment 350 de puncte strategice din acea provincie, în scop d'a împedea mișcările bandelor. Din această cauză

Saraffoff pregătește acum un plan special pentru primăvară. În Macedonia lipsese acum un cap suprem al bandelor. Drept aceea Saraffoff declară, că se va duce în curând în Macedonia.

Alegerea de la Ceh. În numărul de eri (32) al fôiei noastre, s'a strecurat o erore în articolașul privitor la alegerea de la Cehul-Silvaniei, pe care ne grăbim a o rectifică. Prin omisiunea unui *nu* se conturbă cu totul înțelesul frazei din rîndurile 4 și 5, cari sunt a-se ceta corect: »Br. Bornemisza a fost ales la Ceh, însă nu cu drept și lege«...

Nou advocat. D-l Dr. Danilă *Sarbo* anunță, că și-a deschis cancelaria de advocat în Blașiș.

Hoit otrăvit. Din partea căpitanului de poliție din Brașov se face cunoscut prin placate, că în valea Răcădăului s'a expus un hoit de cal otrăvit cu scop de a pustii fiarele sălbatice. Din cauza aceasta este interzis sub pedepsă a umbla în acea parte a locului.

Cântăreța Prevosti. Cea mai mare, cea mai sərbătorită cântăreță a țilelor noastre va da la Teatrul Național din București, o serie de 4 reprezentațiuni. Cântăreța Prevosti pentru talentu-i extraordinar a fost decorată de împăratul Austriei, al Germaniei și de regele Italiei. Despre dăna împăratul Wilhelm l'a dis: »Franceschina Prevosti ist die beste Traviata der Welt«. Celebra cântăreță va cânta în operele: *Traviata*, *Lucia*, *Barbierul și Carmen*.

Mulțămită publică. Nefind în stare a răspunde deosebit tuturor acolora, cari au căutat să ne consoleze prin telegrame și scrisori, precum și acolora, cari au luat parte la înmormântarea neuitatei și scumpei noastre mame, v.d. *Iustina Gall* născ. *Ungur*, îi rugăm pe această cale, să primescă expresiunea recunoștinței și a mulțumirilor noastre celor mai căldurose. *Jalnica familie*.

Industriași brașoveni la Sibiu. Magistratul orașului Brașov făcuse propunerea în adunarea reprezentanței ce s'a ținut la 15 l. c. n. ca să se trimită 20 de industriași la Sibiu pentru studiarea motorelor electrice. După cum aflăm acești delegați vor fi aleși în proporția următoare: 10 Sași, 5 Români și 5 Unguri. Afară de aceștia însă vor pute să ia parte la această călătorie și alți industriași, pe cheltuiala lor proprie.

Tinerimea română din Sibiu invită la petrecerea cu dans ce se va aranja în sala »Unicum«, la 2 Martie 1905 st. n. Intrarea de familie 6 cor., de persoană 3 cor. loge 10 cor. *Comitetul aranjator*.

Promoțiune »sub auspiciis«. Foile din Viena aduc scirea, că în curând se va promova la universitatea de acolo la gradul de doctor în filosofie o *studentă*, care îndeplinește toate condițiunile spre a fi părtașa acestei distincțiuni. Acesta ar fi primul cas al unei promoțiunii »sub auspiciis« a unei studente.

Canalul Panama. Lucrările pentru deschiderea canalului Panama progresază atât de repede, încât după raportul ministrului plenipotențiar american din Panama, ele se vor termina cu siguranță cel puțin până la sfârșitul anului 1914. De atunci încolo se va deschide pertru America de nord o eră de prosperitate extraordinară.

Pentru cantina populară întreținută de »Crucea Roșie« au contribuit d-l deputat dietal Dr. Karl Lurtz, 10 coroane, d-na Klein Samuel 8 l. linte, d-na Iulie Arzt 5 kg. orez, 5 l. meiu, d-na Horger 10 kg. făină, 5 kg. arpăcaș, d-na Iosefine Mandel 3 pâni. Contribuiri generose primesc cu mulțămire d-na Frieda Schnell.

Cât produc mărcile postale. Anglia a încasat în anul 1903 numai de la mărcile postale 105.000.000. Rusia 41 de milioane, Franța 66, Germania 62, Spania 15, Austro-Ungaria 14, Belgia 13, Elveția 3. Statele Unite au avut însă un deficit de 13 milioane.

De la magistrat. Socotela cassei orfanilor împreună cu bilanțul anului 1904 sunt depuse la scaunul orfanal orașenesc și în decurs de 15 zile, de la 1 Martie până inclusiv 15 Martie a. c. în orele a. m. le pôte, ceta ori-cine. Eventuale observări seu reclamațiuni contra socotelii sunt de a-se înainta subscrisului magistrat în restimpul de mai sus. Brașov, în 22 Februarie 1905. *Magistratul orașenesc*,

NECROLOG. Iustina Șerban născ. Roman, în numele său, al fililor Mihai, Florica, George și al mărșoselor sale rudenii, face cunoscută trecerea din viață a iubitului său soț **Mihai Șerban** jude reg. în pensie, care după lungi și grele suferințe astăzi la 1³/₄ ore p. m., în etate de 67 ani și în al 19-lea an al căsătoriei împărțit de sfintele Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntesci se vor transporta spre vecinică odihnă Joi, în 10/23 Februarie, la orele 4 p. m. în cimitirul bisericii gr. or. rom. din Nădlac. Fie-i țărina ușoră! Seghedin, în 8/21 Februarie 1905.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 24 Februarie. Partidul liberal a declarat, că nu consideră ca utilă formarea unui cabinet provisoriu; cu toate acestea nu va vota contra proiectului de indemnitate și a proiectului de recruți. Față cu celelalte eventuale proiecte, partidul își rezervă libertatea acțiunei.

Budapesta, 23 Februarie. Ađi după amiađi Kossuth și Apponyi s'au dus la Andrassy, ca să-i arate care este opiniunea dominantă în partidul lor cu privire la crisă. Andrassy a conferit apoi cu Daranyi și Banffy. Drept rezultat al tratărilor acestora, contele Andrassy va pleca ađi seră la Viena, ca să raporteze monarhului asupra situațiunei. În cercurile politice se vorbește, că decă independenții nu vor vré cu nici un preț să voteze proiectele de recruți, se vor face încercări cu partidul liberal.

Petersburg, 23 Februarie. S'a răspândit svonul, că armata japoneză a atacat de la spate armata lui Kuropatkin și că s'ar da o luptă mare. Statul major general declară, că de la Kuropatkin n'a sosit nici o scire în ultimele 24 ore. Svonul pare astfel neintemeiat.

Tokio, 23 Februarie. Grosul armatei rusesci stă încă pe malul drept al fluviului Șaho. Rușii construiesc mereu puternice fortificațiuni de-alungul fluviului.

Londra, Ambasada rusescă de aici desminte scirile agenției »Reuter« privitoare la condițiunile de pace.

Petersburg, 23 Februarie. Eri a fost o ciocnire sângeră între Cazaci și muncitorii greviști. — În *Baku* continuă luptele sângerose între Armeni și Tătari. În *Batum* neorînduiele sunt și mai mari. Orașul e cu totul în stăpânirea revoluționarilor, cari au ocupat edificiile de stat. Soldații și greviștii s'au pus pe partea Armenilor.

Moscva, 23 Februarie. Ađi s'a făcut înmormântarea marelui duce Sergiu. La înmormântare au participat numeroșe delegațiuni ale institutelor publice și școlelor.

Diverse.

Sultanul și scamatorul. — Vesitul scamator Bellachini, în călătoria sa a ajuns la Maroco. A dat aici cete-va reprezentații. Il lăuda lumea mult, pentru felul cum șcia să-i înșele privirea, să-i mință ochii. A ađit despre comediele lui și Sultanul, și l'a pofțit la palat să se producă și acolo. S'a dus. Sultanului i-a plăcut tare de »minunile« ce le făcea, Bellachini se hotărî să-și închee produțiunile cu un lucru din cele mai minunate. Aduse drept aceea doi porumbi vii unul alb și unul negru. Taiă gâtul la amîndoi porumbeii înaintea ochilor Sultanului. Când porumbeii zăceau morți, cu capurile depărtate de trupuri, panglicarul luă în mână cele două păsări și puse capul cel alb la porumbelul cel negru, îl lipi și suflă asupra lui; apoi capul cel negru la porumbelul cel alb tot așa. Acoperi porumbeii cu o năframă și când luă năframa de pe ei, porumbeii sburau voioși care încotro, cu capurile schimbate, dér ca și cum nu li s'ar fi întmplat nimic.

Sultanului minunea asta îi plăcu foarte mult. Își aduse drept aceea doi solavi și spuse lui Bellachini, ca să facă acum același lucru cu sclavii lui aștia să le schimbe capurile! Comediașul firesce s'a speriat grozav de cererea puternicului domnitor. Ce să facă? Să o respingă nu putea, căci se temea, că Sultanul vedând, că nu pôte așa ceva, îl pôte împinge pe el în primejdia tăierii capului! Îl fulgeră însă prin minte o idee. Și fii mântuit prin ea. Dîse, că el ar face bucurios și lucrul acesta, dér mașinile i's pregătite numai pentru porumbei și ca să le preschimbe, să se potrivescă și la omeni, i-ar trebui timp de două săptămâni.

— Nu-i nimic, dișe Sultanul. Aștept două săptămâni! Și până atunci d-ta vei fi ôspele palatului meu.

Bellachini mulțumi din inimă de bunăvoință, ba se mulțumi și de prețioșele daruri ce era să capete (de mai aștepta după ele) și se scapă dicend, că are ceva de cumpărat în oraș.

Sultanul îi dete voie să mērgă să-și cumpere ce-i lipsese. Êr el cum se vedu la larg, o șterse pe icol încolo! Peste două zile nici urma lui nu mai era p'acolo, ér cei doi sclavi au rămas cu capurile la locurile lor!

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Banca Națională a României.

1904		Situatiune sumară.		1905	
7 Februarie				29 Ianuarie 5 Februarie	
Activ					
101.367,863	(71.227,863 Reserva metalică aur . 49.256,418)	70.192,863	69.366,418		
3.149,376	(30.140,000 » Trate » . 20.110,000)	3.424,480	3.539,841		
42.680,249	Argent și diverse monete	37.139,828	33.393,409		
9.539,237	Portofoliu român și străin	9.463,730	9.384,697		
11.990,950	(* Impr. contra ef. publice 6.342,300)	11.999,940	11.999,940		
18.839,240	(» » » in cont curent 3.042,397)	14.731,258	14.731,258		
1.732,546	Fonduri publice	1.704,546	1.704,546		
5.567,480	Efectele fondului de rezervă	5.638,889	5.638,889		
568,049	» » » amortisarea imob. și material	568,551	568,890		
212,442	Imobili	196,016	215,966		
82.470,000	Mobilier și Mașini de Imprimerie	82.954,385	83.055,410		
17.499,160	Cheltueli de Administrațiune	23.865,536	26.640,531		
290.625,622	Depozite libere	17.138,229	15.943,976		
12.000,000	Compturi curinți	279.018,251	276.183,771		
18.209,715	Compturi de valori				
2.740,900					
172.573,860					
213,367					
82.470,000					
2.417,780					
290.625,622					
Pasiv					
12.000,000	Capital	12.000,000	12.000,000		
18.209,715	Fond de rezervă	19.546,217	19.546,217		
2.740,900	Fondul amortisării imobilelor și material	2.923,784	2.923,784		
172.573,860	Bilete de Bancă în circulație	161.420,770	158.444,520		
213,367	Profituri și perderi				
82.470,000	Dobânđi și beneficii diverse	173,095	213,840		
2.417,780	Depozite de retras	82.954,385	83.055,410		
290.625,622	Compturi curinți				
		279.018,251	276.183,771		

*) Scontul 5%, Dobânda 6%.

„SILVANIA“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în ȘIMLEUL-SILVANIEI.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SILVANIA“, societate pe acțiuni, în virtutea §-lui 29 din statute se invită la

a XVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șimleul-Silvaniei la 23 Martie st. n. 1905 înainte de amiaza la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de revisiune asupra calculului anual, al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuița suma provădită în §. 99 p. f.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență și a onorarelor-plată.
6. Decis asupra înființării unei filiale.
7. Eventuale propunerii.
8. Esmiterea a 3 membri pentru verificarea procesului verbal.

Să atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 28 din statute în sensul căruia „la adunarea generală au vot numai acei acționari, cari cu cel puțin jumătate de an mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și ca atari cel puțin cu una zi înainte de adunarea generală la direcțiunea institutului, sau la locuri desemnate prin direcțiune au depus acțiunile lor eventual și documentele de plenipotență. Acțiunile depuse în locuri desemnate prin direcțiune se vor lua în considerare numai în cât reversalul despre depunerea acelorora cu una zi mai înainte de adunarea generală s'au depus la direcțiunea institutului“.

Pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'au desemnat, respective au fost rugați, institutele: „Albina“ în Sibiu, „Sătmăreana“ în Seini, „Sălăgiana“ în Jibou, „Bihoreana“ și capitlul gr.-cat. în Oradea-mare, „Chiorana“ în Șomcuta și dd. Vasiliu Păcaș în Hotoan și Florian Cocian în Cehul-Silvaniei.

Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate, sunt a se prezenta la institut până la 22 Martie st. n. 4 ore după amiaza.

Șimleul-Silvaniei, în 8 Februarie 1905.

Direcțiunea institutului.

Încheierea Conturilor cu 31 Decembrie 1904.

CONTUL BILANȚULUI.

A C T I V E			Coroane	fil.	P A S I V E			Coroane	fil.
162	Cassa în număr		28.364	50	1	Capital social:	300.000	—	
133	Cambii de bancă escomptate		1.820.900	—	118	Fondul de rezervă*)	240.600	99	
200	Cont-curent		399.058	63	152	Fondul de pensiune	23.579	65	
158	Împrumuturi pe ipotecă		493.063	40	193	Fondul cultural	1.255	56	
159	„ „ obligațiuni		46.292	98	153, 200	Depuneri pentru fructificare:			
115	„ „ amanete		1.686	—		a) Depuneri pe libele	1.569.524	98	
67, 126, 127, 157, 161	Efecte		65.662	54		b) Depuneri de cont-curent	34.624	76	1.604.149
161	Casele institutului și alte realități		175.396	50	142	Cambii de bancă reescomptate	835.147	29	
132, 160, 176, 177, 180, 197, 156	Bon în Giro-conto și la alte bănci		27.582	41	69	Interese transitoare anticipate	28.641	98	
156	Mobilier	4.000.—			186	Dividende neridicate	1.152	—	
	„ după amortisare	400.—	3.600	—	151	Depozite la casă	5.370	96	
70	Interese de reescompt anticipate		7.212	46	66, 72, 179	Diverse conturi creditore	22.939	63	
189	„ „ efecte neridicate		2.842	—	183, 188, 194	Profit net	60.604	33	
192, 87	Avansuri, arânzi, interese restante și vadii		22.008	10					
190	Depuneri proprii		10.300	—					
145, 165, 163, 164	Diverse conturi debitoare		19.472	51					
			3.123.442	03					3.123.442

CONTUL PROFIT ȘI PERDERE.

E Ș I T E			Coroane	fil.	Î N T R A T E			Coroane	fil.
173	Interese: pentru depuneri spre fructificare	75.101.61			187	Interese: dela cambii de bancă escomptate	122.334	67	
131	„ „ reescompt	33.353.81	108.455	42	172	„ „ credit de cont-curent	29.133	88	
182, 181, 112, 166, 170, 55	Spese: Salare, marce de prezență și relut de cuarț	20.604.92			154	„ „ pe ipotecă	32.620	10	
	tipărituri, porto, luminat și alte spese	9.529.96	30.134	88	169	„ „ „ obligațiuni	2.309	57	
41, 25, 29	Dare: directă	9.469.24			189	„ depuneri proprii	300	—	
	„ după interesele de depuneri	6.250.79	15.720	03	168	de întârziere	5.497	81	
156, 159	Amortisări		761	—	128	dela credite pe amanete	78	66	
	Profit curat		60.604	33	189	„ efecte	3.888	71	196.163
			215.675	66	68, 163, 165	Provisiuni și alte venituri			14.171
					167	Chirii și arânzi			5.340
									215.675

Șimleu, la 31 Decembrie 1904.

Andrieu Cosma m. p.,
director executiv.

Augustin Marcuș m. p.,
cassar.

Ioan P. Lazar m. p.,
șef-contabil.

Direcțiunea:

George Pap de Băsești m. p.,
președinte.

Alimpu Barboloviciu m. p.,

Vasile Pap m. p.,

George Maior m. p.,

Mihael Bohățiel m. p.,

Augustin Marcuș m. p.,

Augustin Vicașiu m. p.,

Vasile Păcaș m. p.

Subsemnatul comitet examinând acest cont l-am aflat în deplină regulă și consonanță cu registrele institutului.

Șimleu, la 8 Februarie 1905.

Comitetul de revisiune:

Florian Cocian m. p.,

Teodor Pap m. p.,

Antoni Băliban m. p.

*) Cu dotațiunea din anul acesta va fi C. 260 000.